

givet, at naar man ofrer flere og flere Penge paa den kommunale Skole og Stats-skolen, men unddrager den private Skole Støtte af offentlige Midler, bliver denne Dobbeltbeskatning saa stor, at det kun bliver de mest velhavende, som vil kunne magte at lade deres Børn faa Privatskole-undervisning. Derved unddrager man store Kredse af Befolkningen, som af en eller anden Grund — der kan være mange forskellige — gerne vil bringe et Offer, for at deres Børn kan gaa i en privat Skole, en Frihed, og man forpligter dem i Virkeligheden til at sætte deres Børn i den offentlige Skole. Som sagt, jeg vægrer mig ved at tro det, og det er kun ved at fordybe mig i de paagældende Forhandlinger, at jeg er kommet til at tænke paa, at der maaske kunde ligge noget saadant i Erklæringen. Hvis det skulde være Meningen, er den højtidelige Erklæring af 30. Marts 1916 ingenting værd, og jeg vil derfor indtil videre gaa ud fra og inderlig haabe, at vi maa være enige om, at ringere Kaar end dem, som den private Skole har her i Landet, vil vi ikke give den, og saa er der ingen Fare for, at der skal komme noget ud af Truselen. Det er derfor, jeg begyndte med at sige, at det er mit Haab, at den højtærede Undervisningsminister paa dette Punkt er bedre underrettet end jeg, saa at det vil vise sig, at den Erklæring, der i Borgerrepræsentationen er afgivet, for at der ikke skulde blive en Misforstaaelse, alligevel ikke vil komme til at staa ved Magt. Naar jeg siger dette, behøver jeg ikke at blive mistænkt for at have stor Sympati for den Form, den københavnske Privatskole i Tidernes Løb har faaet. Det har jeg ikke, men jeg har været med til at stille den under de Forhold, hvorunder den nu er stillet, og jeg vil meget nødig se, at det skulde blive nødvendigt for den at opløse sig, saa at vi skulde komme til at staa ovenfor Kravet om en større Række Stats- og kommunale Almenskoler i København.

Medens jeg er ved Skolevæsenet, vil jeg gøre et Par Bemærkninger angaaende Real- og Mellemskoler udenfor det Omraade, jeg her har talt om. Jeg skal anerkende, at den højtærede Undervisningsminister har ladet disse private og kommu-

nale Mellem- og Realskoler faa et lille Tillæg, idet nemlig Posten er forhøjet med 10,000 Kr., det kan se pænt ud, men det betyder ikke meget, naar det skal fordeles paa de mange. Stillingen er nu den — og det vil ogsaa den højtærede Minister for Undervisningsvæsenet indrømme —, at naar vi giver, som vi har gjort, en ret stor Bevilling som Dyrtidstillæg til Lærerne ved den offentlige Skole, medfører det et Krav til den private Skoles Ejere og Ledere om, at de ogsaa skal yde en forhøjet Løn — det byder Tidsforholdene — til dem, som arbejder ved den private Skole. Det er en given Sag, at den private Skole er blevet ringere stillet, og det er et Spørgsmaal, om de 10,000 Kr. er en Vinding i Forhold til i Fjor, thi i Fjor blev der ydet et Tilskud til Brændsel til de paagældende Skoler. Jeg tør ikke paa-tage mig at sige, hvor stort Beløbet var, men det skulde ikke undre mig, om det løb op over de 10,000 Kr. Hvis der ikke sker en Forandring i Aar, vil den private Skole altsaa være ringere stillet med Hensyn til de økonomiske Forhold, end den var i Fjor. Dette kan tænkes afbødet paa to Maader. Der er den Mulighed, at den højtærede Minister kunde enes med os om, at ogsaa de Lærere og Lærerinder, som arbejder ved den private Skole, kunde faa et Dyrtidstillæg, om end et mindre. Men jeg kunde tænke mig, at dette kunde volde nogle Vanskeligheder paa Grund af Konsekvenserne. Misforholdet kunde ogsaa afbødes noget ved, at man forøgede de Tilskud, som findes paa Finansloven, særlig de Tilskud, som skal forbedre Lærernes og Lærerindernes Kaar, og maaske kunde man ogsaa yde et Tilskud til de meget forhøjede Udgifter, som den private Skole har til Opvarmning. Jeg antyder det her, fordi jeg haaber, at vi i Udvalget kan komme til en Forhandling om denne Sag, og jeg haaber ligeledes, at den Erklæring, der blev afgivet af det socialdemokratiske Parti hin mindeværdige 30. Marts, vil hjælpe til, at den Side af Finansudvalget, der ellers har voldt nogle Vanskeligheder, nu vil stille sig med større Sympati og Velvillie overfor dette Spørgsmaal.

Jeg vil endnu gøre en Bemærkning om Skolespørgsmaal, nemlig om Efterskolerne. Jeg ser til min Glæde, at den an-